

Rod Julese Vernea. Před sto lety, dne 24. 3. 1905 opustil v Amiens tento svět spisovatel Jules Gabriel Verne, vedle jehož skvělého díla v 19. století na čas pohasla i zář dosavadního trojhvězdi francouzské literatury - Dumas, Balzac, Hugo. Jules Verne se narodil 8. 2. 1828 v přístavním městě Nantes jako první syn z pěti dětí dobře zavedeného a prosperujícího právníka Pierre Vernea a jeho ženy Sofie Nanine Henrietty, rozené Allotte de la Fuye. Ocitl se tak v desáté generaci přímé line rodu Verneů, zaznamenaného v 16. století.

„Původem jsem Bretonec, moje rodné místo je Nantes, ale můj otec byl Pařížan výchovou i vkusem. Dokonce psal hezké básně. Ale ze skromnosti je nikdy nevydal. Mě lákal svět. V jedenácti jsem se nalodil na poštovní parník do Indie, ale otec mě naštěstí dohonil ještě u francouzských břehů. Celý život mě fascinovalo studium geografie. Ta láska ke starým i novým mapám a velkým objevům mě přivedla k napsání prvního zeměpisného příběhu - Cinq semaines en ballon ... „, vzpomínal Verne, který stále zůstává nejpřekládanějším francouzským autorem.

Přímá linie rodu Verne

Vital Verne oo Catherine Romeyer

|
André Verne
oo **1560**, Marguerite de Montmea

|
Louis Verne
oo **1602**, Alix Bertrand

|
Jean Verne 1610-1679,
oo **1645**, Madeleine Beraud

|
Mathieu Verne 1646-1716,
oo **1678**, Claire Tardy de Montbell
1659-1728

|
Fleury Verne 1688-1734, obchodník v
Lyonu, oo **1727**, Catherine Tessier
+1786

|
Antoine Verne 1728-1807, notář v
Paříži,
oo **1758**, Charlotte Gallet +1784

|
Gabriel Verne, notář, 1765-1846,
oo **1794**, Masthie Prevost 1768-1861

|
Pierre Verne 1799-1871, právník,
oo **1827**, Sophie N. H. A. de la Fuye
1800-1887

|
Jules Gabriel Verne 1828-1905,
spisovatel,
oo **1857**, Honorine A. H. du Fraysse de
Viane 1829-1910

Rod pokračuje dál v 11. - 13. generaci

. Oženil se ve svých devětatřiceti letech a o rok mladší Honorine Anne Hébe du Fraysse de Viane mu po čtyřech letech porodila syna jménem Michel (1861-1925).

Po vydání zmíněného bestselleru Pět neděl v balóně roku 1863 podepsal pětatřicetiletý autor na svou dobu úžasnou smlouvu s pařížským nakladatelem Hetzelem. Pro edici Voyages extraordinaires (Podivuhodné cesty) napíše každý rok dva svazky po dobu následujících dvaceti let. Závazek splnil - jmenujme aspoň zlomek jeho díla: Cesta do středu země (1864), Cesta na Měsíc (1865), Dvacet tisíc mil pod mořem (1869), Cesta kolem světa za 80 dní (1873), Tajuplný ostrov (1874), Michal Strogov (1877), Patnáctiletý kapitán (1878), Zemí šelem (1880), Matyáš Sandorf (1885), Dva roky prázdnin (1888), Ocelové město (1895), Vynález zkázy (1896), Na vlnách Orinoka (1898) a posmrtně vydané knihy Zatopená Sahara (1905), Lodivod dunajský (1908) a Tajemství Viléma Storitzze (1910).

České překlady verneovek u nás vycházely od r. 1870, první byla Cesta kolem Měsíce. Všechny knihy v dnes již legendárních červených deskách se zlatou ražbou a Bennetovými xylografiemi otvíraly dychtivým čtenářům svět neprobádaných kontinentů, ostrovů, nitra země, hlubin oceánů i nebeských prostor. Verne tak založil tradici vědecko-fantastických románů. Podrobné rodopisné informace o předcích a potomcích Julese Vernea uvádí Andreas Fehrmann v kolekci internetových stránek na http://www.j-verne.de/verne_bio_gen0.html.

Romány J. Vernea nezestárnou snad nikdy. Opírají se o dobový postup techniky, proplétal příběhy svými úžasnými vizemi tak dokonale, že dnes není pochyb o tom, jak se všechny do puntíku naplnily. Bohužel se naplňuje i lidstvem opomíjené Verneovo „memento mori“ obsažené v jeho zdánlivě pouze dobrodružných knihách (např. Vynález zkázy, či Ocelové město). Ani mládež, uznávající především počítače, nenechává verneovky stranou - dokazují to jejich neustále nová vydání.

Miloslav Trnka